

Till Länsstyrelsen i Gävleborg

801 70 Gävle

Naturvårdsorganisationerna i Gävleborg överklagar härmed Länsstyrelsen beslut om skyddsjakt på vargtiken i Prästskogen/Haveröreviret i Ljusdals kommun enligt referens Dnr 218-7994-14 daterat 2014-12-22

Naturvårdsorganisationerna i Gävleborg anser att refererat skyddsjaktbeslut skall ogiltigförklaras och dras tillbaka. Som skäl för vår överklagan anger vi följande:

Vi anser att Länsstyrelsen inte på ett tydligt sätt anger hur en särskiljning av alfaparet skall ske under jakttillfället. Uppenbarligen är det upp till skytten att från helikopter bedöma och särskilja individerna. Vi menar därför att det föreligger risk att den genetiskt värdefulla Galvenhannen därmed kan fällas av misstag.

Länsstyrelsen gör bedömningen att tiken, som härstammar från Djurskog 3, inte är av genetisk viktig härkomst och att effekten av skyddsjakt därmed blir marginell för vargstammens tillväxt och gynnsamma bevarandestatus. Detta är enligt vår uppfattning en felaktig bedömning efter vad vi förstår utifrån Grimsö forskningsstations senaste sammanställning över vargens släkträd till och med 2013. I denna framgår att inavelskoefficienten för Djurskog 3 är betydligt lägre än genomsnittet för den Skandinaviska vargpopulationen. Djurskog 3 ligger på nivån 0,139 medan snittet ligger vid 0,248 som i princip motsvarar en släktskapsgrad från avkomman av helsyskon!

Av forskarnas sammanställning framgår vidare att av totalt 162 analyserade individer, så är det bara 10 individer (6 %) som har lika eller lägre inavelskoefficient än Djurskog 3. Vi har därför svårt att förstå Länsstyrelsens uppfattning och bedömning att alfatiken inte är genetisk viktig och att skyddsjakten därmed inte skulle vara negativ. Vid eventuell reproduktion med annan hane än Galvenhannen, som börjar bli till åren, håller vi för troligt att avkomman kommer att ha en inavelskoefficient som är lägre än dagens snittnivå.

Vi ifrågasätter vidare riktigheten i Länsstyrelsens sätt att "ackumulera" angreppen på hundar. skyddsjaktbeslut gavs i området redan 2013 efter tre angrepp på hundar och i enlighet med Viltskadecenters vägledning. Denna skyddsjakt verkställdes i januari 2014. Efter ytterligare ett angrepp i augusti 2014, det fjärde och nio månader efter det tredje, anser Länsstyrelsen att de aktuella vargarna är särskilt skadebenägna och tar nu föreliggande beslut om en andra skyddsjakt i samma område. Vi anser att detta agerande är orimligt och osunt och som i förlängningen kan bli förödande för områdets vargförekomst om dessa förutsättningar blir fortsatt gällande.

Vi anser vidare att det är oklart om det är tiken ensam som står för angreppen, vilket kan få till följd att Galvenhannen står på tur om angreppen fortsätter och ovanstående förutsättningar fortsatt kommer att gälla.

Länsstyrelsen anger som skäl för beviljad skyddsjakt att sökande vidtagit tillräckliga och tillämpliga förebyggande åtgärder i och med att jägarna sökt av markerna efter vargspår innan jakt och dessutom hållit sig nära hundarna. Åtgärder som vi menar är mycket vagt beskrivna och framför allt närmast omöjliga att i efterhand verifiera att så verkligen har skett. Detta inte minst mot bakgrund av

att tre av angreppen skett under en tid på året då det inte förekommit spårnö i området. Ett förhållande, som till skillnad för Länsstyrelsens slutsats om att tillämpliga åtgärder vidtagits, närmast torde göra avspårning med någorlunda god säkerhet fullkomligt omöjligt. Vi kan vidare konstatera att älgjakten i det aktuella området startat den 2:a respektive den 1:a september fram till uppehållet den 25:e september under 2013 resp. 2014. Inte under någon del av dessa perioder har det förekommit spårnö i området enligt SMHI:s statistik över snösituationen de aktuella åren. Det första sammanhängande snötäcket i området kom först kring den 20:e november 2013 och den 5:e november 2014, med undantag för ett tunt täcke den 24:e oktober och därefter snöfritt fram till mitten av december. Således har det inte förekommit spårnö, som är en förutsättning för säker avspårning, under större delen av älgjakten och tillika den mest jaktintensiva perioden!

Påståendet att jägarna hållit sig nära hundarna finns inte närmare beskrivet på vilket sätt detta skett. Vi ifrågasätter om detta verkligen är möjligt i en aktiv jaktsituation utan att ha hunden/hundarna kopplade, vilket vid jakt i vargrevir är möjligt och hade varit en verkligt tillämplig förebyggande åtgärd. Mot bakgrund av ovanstående finns det därför skäl att starkt ifrågasätta huruvida beskrivna åtgärder verkligen är utförda och huruvida Länsstyrelsen försökt verifiera dessa, eller om angivna åtgärder är en efterhandskonstruktion i syfte att få till stånd ytterligare en skydds jakt i reviret?

Som ytterligare motiv för skydds jakt avser Länsstyrelsen att förhindra allvarlig ekonomisk skada för markägaren i form av **eventuellt** ökande älgbetesskador. Skador som uppges bero på arrenderande jägares försämrade möjligheter att uppnå markägarens krav på avskjutningsmål på grund av vargförekomsten. Vi noterar att Länsstyrelsen i sitt beslut inte anger vare sig betesskadornas omfattning eller om de ens förkommer. Inte heller anges älgförekomsten i området, vilket gör det omöjligt för utomstående att bedöma allvarlighetsgraden i påståendet om allvarlig ekonomisk skada.

Vi kan därför omöjligen se att eventuella eller icke påvisade betesskador av älg för en enskild markägare utgör så allvarlig skada att det är föremål för skydds jakt enligt de kriterier som föreligger i Jaktförordningen. Här menar vi att markägaren genom olika åtgärder själv har det fulla ansvaret att åtgärda eventuella problem. Till exempel genom egen utökad älgjakt, förändringar i arrendekontrakten, eller egna omfattande ersättningar till jägare och drabbade hundägare med mera.

Vidare finns inga redovisade siffror över påståendet att jaktkvoten inte uppfylls och detta vare sig för 2013 års älgjakt, eller hittillsvarande jakt under 2014. Detta anser vi är en anmärkningsvärd brist eftersom en sådan redovisning hade varit bra för jämförelse med situationen i andra vargrevir. Det anses nämligen att jägarna ofta medvetet håller ner avskjutningen vid förekomst av varg i jaktmarkerna.

Som skäl anger sökanden att vargförekomsten innebär en ineffektiv jakt bland annat genom att man inte vågar använda sina bästa hundar utan är hänvisade till hundar med mindre erfarenhet! Vargdödade jakthundar är säkerligen en tragedi för dem som drabbas och är givetvis inte en önskvärd händelse. Men det får enligt vår uppfattning heller inte betraktas som något onaturligt mot bakgrund av de risker som löshunds jakt innebär i vargrevir med naturligt revirhävande vargar. Vi kan ändå inte låta bli att tycka att det är märkligt att jägarna i området uppenbarligen medvetet förhåller sig till detta, genom att vara villiga att riskera mindre dugliga hundar!

Rovdjurs- och framför allt vargfrågan har beroende på politiska beslut aldrig tidigare varit en så polariserad och känslig fråga som nu. Av det skälet är det av största vikt att myndigheterna handlägger frågor som berör skydds jaktfrågor på ett professionellt sätt. Mot bakgrund av de brister vi finner i Länsstyrelsens underlag till beslut, kan vi dessvärre inte avhållas oss från att tycka att så inte varit fallet i aktuellt skydds jaktbeslut.

2014-12-28

För länets naturvårdsorganisationer: Naturskyddsföreningen i Gävleborg, Svenska Rovdjursföreningen region Gävleborg, Djurens rätt Gävle/Sandviken, Gävleborgs Ornitologiska Förening.

Anders Ekholm

Ångersnäs vägen 16

810 22 Årsunda

awekholm@gmail.com

072 7029606